

M. Hornik vprašanje o zbliženji gornje-lužiškega in dolnje-lužiškega narečja. — Ivan Smolar in Mihalj Hornik, voditelja naravnega probujenja mej Lužičani slavila sta nedavno jubilej in sicer Smolar svojega 40letnega, Hornik svojega 25letnega literarnega delovanja. G. Smolarju, ki se je ta čas mudil ravno v Varšavi, čestitali so na svetčan način ondotni knjižniki poljski, a Horniku so po brzjavcu poslali čestitko v Budim.

*Epistola encyclica SS. Domini Leonis PP. XIII. „Grande munus.“ Editio slavica polyglotta. Pragae Sumptibus et typis typografiae (sic!) Cyrillo-Methodianaæ.“* 1880, in folio, 48 str. Ta v verskem in zgodovinskem oziru imenitna poslanica papeževa prišla je v latinskom, českem, slovenskem, poljskem, lužiško-srbskem, hrvatskem, maloruskem in velikoruskem jeziku na svitlo in zanimljivo jo je prebirati v raznih slovanskih jezikih ter primerjati jih mej seboj. Za tega delj to lepo knjigo toplo priporočamo vsem čitateljem svojim, da-si je slovensk tekstu po nekaterih mestih nekoliko nedostaten, kar je pa, mislimo, bolj zakrivila tiskarnica nego prelagatelj. Knjigo prodaje v Ljubljani katoliška bukvarna, vezano po 1 gld. 30 kr., nevezano po 1 gld.

„*Veliko bratstvo*“ zove se nova komedija Aleksandra grofa Fedra (sina), katero so nedavno predstavljeni v Varšavi. Poljska kritika se jako povalno izjavlja o tem novem delu genijalnega poljskega dramaturga. — Z manjšo hvalo omenjajo se „*Sosedje*“, komedija od Mih. Baluckega, jednega najboljših pisateljev veselih iger poljskih. Predmet omenjene komedije je volitvena borba in ž njo združeno korteševanje v Galiciji. — Ali ne bi se našel omenjenima komedijama slovensk prelagatelj?

*Rusija na mejnarodnej zemljepisnej razstavi v Benetkah.* Meseca oktobra bil je v Benetkah mejnarodni geografski shod, s katerim je bila združena tudi geografska razstava. Izmej vseh slovanskih zemelj, imela je na tej razstavi jedina Rusija svoj poseben oddelek v dveh dvoranah. Glavna krasota prve dvorane bila so geografska dela generalnega štaba ruskega. Odlikovali so se osobito topografski zemljevidi ruske carevine in bližnjih jej dežel, katere je vojno ministerstvo od l. 1875. do 1881. dalo izvesti; potem zemljevidi, katere so ruski strokovnjaki zdelali za poslednje rusko-turške vojne; na dalje geodezijska in astronomijska dela sestavljena l. 1879. v Finlandiji, karte brodarskih pròg na finlandskih jezerih itd. Zanimljiva bila je tudi fotografiska zbirka, kažoča tipe različnih plemen prostrane ruske carevine in naposled znanstvene geografske knjige.

Druga dvorana bila je posvečena geografskej pedagogiji. Tu so bile razstavljene slike, zemljevidi in drugi učni pripomočki, služeči pri pouku v geografiji, kosmografiji in topografiji; te je razstavil pedagoški muzej petrogradski. Razložena so bila tudi geografska dela učencev iz vojnih gimnazij; tu se je osobito odlikoval mladi sin bokarskega emira. Predsednik omenjenega muzeja general Kohovski bil je živ tolmač tej razstavi. Vse vesti se zlágajo v tem, da si je Rusija s svojim razstavnim oddelkom osvetlila lice ter pokazala, da geografska vednost v njej stoji na višini sedanje dobe. Znamenito je, da Rusija ni razstavila starejših predmetov, ki so bili izloženi uže na prejšnjih razstavah, nego razstavila je samo najnovejše predmete, da se pokaže najnovejši v njej napredok geografske nauke. Zategadelj prejela je njen razstava mnogobrojne pohvale in nagrade.